

NEWS

OF THE NATIONAL ACADEMY OF SCIENCES OF THE REPUBLIC OF KAZAKHSTAN
SERIES OF SOCIAL AND HUMAN SCIENCES

ISSN 2224-5294

Volume 2, Number 306 (2016), 307 – 311

THE PROBLEM OF RHYTHM IN LITERATURE PROSE**Zholdasbek Mambetov¹, Zhanbota Esepbay²**¹Institute of Literature and Art named after M. O. Auezov, Almaty, Kazakhstan,²Eurasian National University named after L. N. Gumilyov, Astana, Kazakhstan.

E-mail: zholdas_19@mail.ru

Keywords: writer, creation, stylistic talent, skill, rhythm, prose fiction, image, character, continuity, rhyme, the position description.

Abstract. The article considers deeply the problems of rhythm functioning in prose, different from the rhythm of the poetic works. The author proves its digital properties based on extensive comparative analysis of the works of Zh. Aymautov, B. Maylin and contemporary writers. The key role of prosaic rhythm is especially noted in transmission of substantial components of literary art.

ӘОЖ 821.512.122

КӨРКЕМ ПРОЗАДАҒЫ ҮРГАҚ МӘСЕЛЕСІ**Жолдасбек Мәмбетов¹, Жанбота Есепбай²**¹М. Әуезов атындағы әдебиет және өнер институты, Алматы, Қазақстан,²Л. Н. Гумилев атындағы Еуразия ұлттық университеті, Астана, Қазақстан

Түйін сөздер: жазушы, шығармалары, стильдік даралық, шеберлік, үрғақ, көркем проза, образ, кейіпкер, үндестік, үйқас, позиция, суреттеу.

Аннотация. Мақалада сөз өнеріндегі үрғақ, үрғақ болғанда поэзиядағы үрғақ емес, қара сөзben жазылған көркем прозадағы үрғақ, жазушы стилі, оның қолданған көркемдік әдіс-тәсілдері, шеберлік мәселелері сөз болады. Автор өз ойын дәлелдеу үшін Ж.Аймауытовтың, Б.Майлиннің, қазіргі жазушылардың шығармаларынан мысалдар келтіреді. Үрғактың көркем ойды прозалық жанрда жеткізудің кілті екеніне баса назар аударылады.

Қазақ қоғамында туған сан алуан прозалық түншіларды оқып отырып, авторларының әңгіме жазудағы өзіндік шеберлігін, көркемдік әдіс-тәсілдер мен сөз қолданудағы ешкімге ұксамайтын даралылығын, сондай-ақ әңгімелегі ерекше үрғакты аңғарамыз. Демек, бұл жазушының өзіне ғана тән шығармашылық ерекшелігі деген сөз.

Прозадағы үрғақ қазіргі әдебиеттануда жаңаңың емес. XX ғасыр басында прозада үрғақ бар деген орыс ғалымдарын ақылы ауысқандардың қатарына қосқан. Ал қазіргі жағдай мүлдем басқаша. Орыс әдебиеттануы түглі қазақ әдебиеттануында да үрғақ туралы біраз дүние жазылды. Бірақ сол үрғакты прозада неден іздеу керек дегенге келер болсақ, осы тұста зерттеушілердің көзқарастары бір жүйеге түсіп, тұрақтана қоймағанына көз жеткіземіз. Орыстың XX ғасырдағы әдебиеттанушы ғалымдары В.М. Жирмунский, Б.В. Томашевский, М.М. Бахтин, М.М. Гиршман сияқты белгілі ғалымдарымен қатар, қазіргі зерттеушілері С.В. Галанинская, М.В. Половнева, О.В. Черкезовалардың бұл мәселеге оқтын-оқтын айналып соғып отырғанының куәсі боламыз. Прозадағы үрғақ мәселеесіне қазақ әдебиеттанушылары да қалам тартып жүр. Мысалы, филология ғылымдарының кандидаты А.Әбілев: «Үрғактың көркем прозада стильдік ерекшелік элементі

екендігіне дау жоқ, ол ғана емес-ау, тіпті біздің пайыммызыша, ырғақ болмаған тұстан стильдік ерекшелік іздеудің қажеті де жоқ.

Бұл өз алдына үлкен әнгіме, ал уақыт және ырғақ байланысы дегенге келер болсак, «осы ырғақ деген көркем прозадағы уақытқа тәуелді ме, әлде уақыт ырғаққа тәуелді ме?» деген сауалдар мен мұндалап бой көрсетері анық. Егер, жазушы қолына қалам алып прозалық шығарма жазуға отырды десек, онда көптеген ғалымдар айтқандай, ең алдымен негізгі тонды, негізгі ұнді іздері хак. Бұл дегениңіз ырғаққа бару емес пе? Иә, бұл прозадағы ішкі ырғакты іздеу деген сез. Олай болса прозалық шығармадағы уақыт сол ішкі ырғаққа қатысты жарыққа шығады еken. Бұдан шығатын қорытынды – егер ішкі ырғақ бұзылса, онда уақыт өлшемі де бұзылады, ал уақыт қалыптан тыс болса, онда ішкі ырғақ та бұзылады еken», - деген тұжырым жасайды [1, 19]. Ғалымның бұл пікірін де теріске шығара алмаймыз. Сол секілді басқа ғалымдардың да ырғақ туралы сан алуан ойлары бар. Бірі оны шығармадағы уақыт пен кеңістіктен іздесе, енді бірі прозадағы ырғакты өлең жүйесінің бірі ретінде танылған метрикалық сипатынан табуды жөн санайды. Әрине, әдебиеттану сез өнері болғанымен оның құрамында ырғактың, әуенниң бар екенін түсігімізben сезінеміз. Бірақ соның шынайы болмысы қандай, неден туындаған деген сұрақтарға толық жауапты әлі де болса тауып бере алмай келе жатқандаймыз. Прозада ырғақ бар екенін бүтінде бәріміз болмасақ та бірталай жүрт мойындағы қойды. Өйткені кез келген шығарманы белгілі бір ырғакпен, белгілі бір әуен жүйесіне салып айтатынымыз жасырын емес. Керек десеніз, қолына қалам ұстамаған кез келген әнгімелешінің өзіне ғана тән әнгіме айту машиғы, өзіне ғана тән ырғақ бар екенін көз алдыңызға елестете аласыз. Поэзияда мынадай да түсінік бар, кей акындар мойындағандай бірінші ырғагын тауып алып, сосын оны сөзбен толықтырады деген. Мұның да астарында аз да болса шындық жатуы әбден мүмкін. Ал ырғақ ол кез келген істің, ол мейлі шығармашылық болсын, мейлі қарапайым тұрмыстық болсын атқарылуының негізгі тетігі екенін көбіміз мойындағымыз да келмейді. Ырғақ біздіңше стильмен тікелей қатысты нәрсе. Стиль жүре қалыптасады дейміз. Ал алғашқы прозасын он тоғыз жасында жазған және алдында ешқандай да үлгі тұтар бір де бір қазақ тілінде жазылған прозалық шығарма болмаған Б.Майлиниң стилі сонда қалай қалыптасқан?

Жазушы көркем туындыны шынайы өмірде өз көзімен көрген не құлагы естіген жайлардан, оқигалардан, құбылыстардан әсер алып жазады десек, әнгімелевуіндегі шеберлік, стиль, ырғақ оның өзіне ғана тән әнгімелесінің өзіне ғана тән әнгіме айту машығы, өзіне ғана тән ырғақтың бар екенін көз алдыңызға елестете аласыз. Поэзияда мынадай да түсінік бар, кей акындар мойындағандай бірінші ырғагын тауып алып, сосын оны сөзбен толықтырады деген. Мұның да астарында аз да болса шындық жатуы әбден мүмкін. Ал ырғақ ол кез келген істің, ол мейлі шығармашылық болсын, мейлі қарапайым тұрмыстық болсын атқарылуының негізгі тетігі екенін көбіміз мойындағымыз да келмейді. Ырғақ біздіңше стильмен тікелей қатысты нәрсе. Стиль жүре қалыптасады дейміз. Ал алғашқы прозасын он тоғыз жасында жазған және алдында ешқандай да үлгі тұтар бір де бір қазақ тілінде жазылған прозалық шығарма болмаған Б.Майлиниң стилі сонда қалай қалыптасқан?

Жазушылар бір қалыпқа құйып шығарған адамдар емес. Әркімнің өзінше ойы, өмірге деген өзінше көзқарасы, айналасындағы шындықты өзінше сезініп, өзінше туюі бар. Сондықтан әркім өзінше ойланып, өзінше жазады. Сөйтіп, әдебиетке шығармашылық өз ерекшеліктерін, өз стилін, өз ырғағын енгізеді. Қыры мен сырғы көп көркемсөз өнерінде бірімен-бірі сабактас, бірімен-бірі байланысты толып жатқан көкейтесті мәселелер бар және солардың бірі – сез өнеріндегі ырғақ, ырғақ болғанда поэзиядағы ырғақ емес, кара сөзбен өрілген көркем прозадағы ырғақ. Қазақ әдебиеттану ғылымында поэзиядағы ырғақ мәселесі біршама зерттелгенмен, көркем прозадағы ырғақ мәселесіне қатысты зерттеу енбектер жоқтың қасы.

«Ырғақ деген не? Ырғақ, яки ритм – қимылдың, құбылыстың, үннің, жүйелі, мерзімді, мөлшерлі қайталануы. Ырғақ – жасанды емес, табиғи нәрсе, өнерге ғана емес, өмірдің өзіне де тән нәрсе, мезгілімен келіп, мерзімімен кетіп тұратын жаз берің қыс, көктем мен күз, күннің шығуы мен

батуы, толқынның жағаға соғуы мен қайтуы, - Тютчевише айтсақ, мәңгілік тасу, тартылу – түп-түгел ырғакты құбылыстар», - дегенді академик З. Қабдолов [4, 201].

Адамның қимыл-қозғалысы, жүрек соғысы... – бәрі ырғак. Үргак өнерге де қатысты, көркем-өнердегі бейнелі, суретті, эмоциональды ұғымдар көніл-күйден туындаиды, олай болса көркем проза ырғактан тыс болмауы тиіс. Орыс прозасындағы ырғак мәселесін зерттеуші М.М. Гиршман «...В свете этих предпосылок можно обратиться и к роли ритма в прозе. Очевидно, речь идет о прозе русской. Оговорка необходимая, ибо каждый язык в этом отношении своеобразен, и соответственно и ритм у каждого свой. В русском языке речь может и должны идти о ритме тоническом, то есть о чередовании слов ударных и неударных...», – деген пікіріне сүйене отырып әр тілдің өзіндік ерекшелігіне орай проза ыргагының да ерекшелігі болатынын, яғни, орыс прозасының ырғағы тек орыс тіліне ғана тән екенін аңғаруга болады [5, 7]. Міне, осы пікір бізді қазақ прозасында да ырғактар ұқсастығы болуы шарт деген ойға жетелейді.

Қазақ прозасына аса мол үлес қосқан, оның үлкен жанрларын дамытып, шеберлікте жетілуіне көп күш жұмсаған жазушы - Жұсіпбек Аймауытов еді. «Күнікейдің жазығы» повесі көлемі шағын болғанымен, ондағы өмір суреттерінің байлығымен, харakterлердің алуан түрлілігімен, шындықты шынайы бейнелеу шеберлігімен, жазушы позициясының анықтығымен, сондай-ақ оқигалар желісінің ырғактылығымен Жұсіпбек шығармашылығы -нан елеулі орын алады. Бұл шығарманың тақырыбы – әйел тағдыры. Көшпелі қазақ ауылындағы қатардағы шаруа адамының тіршілігін сол ортадан шыққан әйел тағдыры арқылы бейнелейді. Шығармада автордың өмір көріністерін суреттеудегі тамаша шеберлігі байқалады. Үргакқа құрылған жолдар көптеп кездеседі. Мәселен, мына жолдарды өлең шумағына айналдырып көрейік:

Жаялықша жалпиған,
Жарқанатша қалқиған,
Жермен-жексен шым кора,
Бейнеуі жоқ сұм кора.
Шымқорада – жер үйде,
Желпіндірмес көр үйде,
Арса-арса болып сүйегі,
Қалақтай болып иегі,
Жанқадай жоқ жақ еттен,
Саусактары шілбіп,
Көленкедей кілбіп,
Бұ жатқан қай аруақ?

немесе,

Ah, дариға, дариға!
Күнікей сау бол жүрер ме еді?
Қырдан тезек терер ме еді!
Қырдан кия кезер ме еді?
Шырқап әнгे салар ма еді?
Әнгे салса, әл бітіп,
Қапқа қары талар ма еді? [6, 3], –

деп басталатын жолдар шын таланттың қаламынан туғаны байқалады. Поэзиядағы кәдімгі егіз үйқаска құрылған өлең жолдары. Кейіпкердің басына түскен ауыр халді, оның арман-мұнын суреттеуде жазушы бір-бірімен іштей үндесіп, үйқасып келетін сөздер мен сөз тіркестерін қолданған. Осы жерде «Неге»?, «Неліктен»? деген сұрақ тудады. Жазба прозасы әлі толық қалыптасып үлгерменең XX ғасыр басындағы қазақ қоғамы үшін мүмкін осылай жазу оқырманына түсінектірек болар деп ойлады ма екен? Әлде прозалық ырғакты бірден таба алмай өлең ырғағымен бастады ма екен? Бұған да күні бүгінге шейін толық жауап берген зерттеу енбек жоқтың қасы. Жазушының өмір шындығын көркем бейнелеуінде тілдік-көркемдік құрылымның тұтаса жарасымдылық тауып, автордың не айтқысы келгеніне орай іс-әрекет пен қозғалыстың, бояу, айшық пен ой екпінінің өзгеруіне байланысты проза ырғағы да өзгеріп отыратынын аңғарамыз.

Алайда, идеяны, ойды жеткізуде кейде ырғактар алмасуы немесе екі ырғактың кезек-кезек көрінуі де болады. Бұл, есіресе, ішкі сезімді, кейіпкердің ішкі әлемін ашуға көбірек көніл бөлінген, осыны негізгі тірек етіп алған шығармаларда анығырақ, көбірек байқалады. Мәселен, «Күнікейдің жазығында»: «Көктем күні күледі, куліп еді – жер түледі. Түлегені емес пе ақ кебінін сипырып, көк

торғынға бөленді. Қызыл-жасыл, ақ-көкшіл бейне кілем түріндей, гүлдер гүл-гүл жанады, күркілдеген гүл-жапырақ, сағымданған кулім бел терезеден көз салса, Құнікейдің көnlіне жазылmas жара салады» немесе «Қарлығаш екеш қарлығаш бір-біріне қайырылғыш, бірін-бірі сыйлағыш. Адамзатқа не болды? Құнікейден безгендей, Құнікей мәңгі өлгендей, сұық топырақ көмгендей. Баласы қайда Құнікейдің, «апалап» бір уақ келетін? Жұбайы қайда Құнікейдің қияметтік жолдасы? Құнікей бүйтіп жатқанда, жастық қойып басына, қолынан сусын беретін? Аулы қайда Құнікейдің, келіп-кетіп жүретін? Ауыл-аймақ, абысын, не жақыны-алысы, не тамыры-танысы, не алған серігі, жеті жылғы жолдасы – бәрі бірдей безгендей, Құнікей сонша не жазды?» - деп келетін автордың баяндауында поэтикалық ой орамы әр жолда үйқасқа құрылған және ырғақтың кезек-кезек алмасуы кездеседі [6, 5]. Бұл әңгіме үзіндісі қаламгердің өз шығармашылығында ырғақтылыққа, ішкі үнге ерекше назар аударғанын аңғартады.

Орыс әдебиеттанушысы және психолог Ф.Зелинский өзінің «Көркем сөздің психологиясы мен ырғағы» («Ритмика и психология художественной речи») деген еңбегінде: «Біздің көркем сөйлеуіміздің ырғағын анықтайдын ішімізде құпия бір зерттеуші бар, бірақ ол анықтауышының себеп-салдары туралы біз ойланып та көрген емеспіз», - деп жазады [7, 57].

Қазақ жазушыларының туындыларында дәуірдің өзекті мәселелерін арқау етуі, жоғары жазушылық мәдениеттері, шығармаларының трагедиялық сипаты, адам жанына жіті назар аударуы ортақ болғанымен, әрқайсысы жеке алғанда жазатын тақырыптары, авторлық позициялары, стилдері жағынан әртүрлі, бір-біріне ұқсамайды, бірін-бірі қайталамайды. Әр суреткердің өзінің жеке көркемдік әлемі, дара шығармашылық тұжырымдары, қайталанбас стильдері бар.

Қазақ ертегілерінің басталуына да назар аударып көрелікші. «Ерте, ерте ертеде, ешкі жүні бөртеде, қырғауыл жүні қызыл екен, құйрық жүні ұзын екен». Осы сөздерді жай ғана бір деммен айта алмасыңыз хақ. Оны белгілі бір әуенмен, өзіне ғана тән ырғақпен айтасыз. Ол неге керек болған дегенде келер болсақ, ол ертегін айтушының белгілі бір ырғаққа түсүі үшін керек болған деген тұжырым жасауға болады.

М.М. Гиршманның «Көркем проза ырғағы» атты зерттеуінде де проза ырғағының бар екендігі айтылады, дәлелденеді. Алайда, ол да, бұған дейінгі зерттеушілер еңбектері де проза ырғағы деген аса маңызды әрі күрделі мәселелеге тек барлау жасағаны болмаса, оның бүкіл шығарманы тұтастырушы екендігін, сюжет пен композицияның іргетасы, көркем ойды жеткізуіндік кілті екенін, көркем әдебиеттегі стильдің қайнар бастауы екенін нақты дәлелдеп бере алмайды.

Жалпы ырғақ бұл өмірмен, заман ағымымен де тығыз байланысты мәселе деп ойлаймыз. Мысалы, тасқа қашалған түркі жазуларындағы ырғақ өзінше бір әлем, оны басқалармен шатастыру мүмкін емес.

Биікте кек тәнірі,
Төменде қара жер жаралғанда,
Екеуінің арасында адам баласы жаралған.
Адам баласы үстінен атам тегім
Бумын қаған, Іstemі қаған отырған.
Отырып, түркі халқының
Ел-жұртын қалыптастырған,
Иелік еткен, –

деп келетін сол дәуірге сай, өзіне ғана тән ырғақпен жырланады [8, 170]. Ал Жыраулар дәстүрі олардан шамалы өзгешеледі.

Бұдырайған екі шекелі,
Мұздай үлкен көбелі,
Қары ұнымы сұлтандайын жүрісті,
Адырнасы шайы жібек окка кірісті,
Айдаса қойдың кесемі,
Сөйлесе қызыл тілдің шешені, –

деген поэтикалық суреттілігімен, адуынды ырғағымен есте қалады [9, 18].

Ал Абайдың ырғағы мүлде басқаша. Баяғы арынды ырғақ енді ойлылыққа, салқынқандылыққа ауысқандай әсер қалдырады. Халықтың бодандық күйін өлең ырғағынан-ақ тануға болатындей.

Қартайдық, қайғы ойладық, ұлғайды арман,
Шошимын кейінгі жас балаардан.
Терін сатпай, телміріп, көзін сатып,
Теп-тегіс жүрттың бөрі болды аларман, –

деп келеді [10, 8]. Бұл жерде біз өлеңнің мазмұнынан гөрі оның оқылу ырғағына көбірек назар аударғанды қалар едік. Өйткені, Абай өз заманының ырғағын дәл тапқан данышпан. Ал қазіргі қазақ қоғамындағы постмодернистер заман ырғағын таба алмағандықтан өз оқырмандарына түсініксіз болып отыр. Себебі ол капитализмді әбден менгерген басқа халықтардың өмір сүру ырғағымен үндес келеді. Біз үшін жат, соңықтан да қарапайым оқырманның қабылдауы қын.

Көркем әдебиеттегі ырғақ – ете құрделі мәселе, бұл бізге тек белгілі бір көркем туындыға ғана қатысты емес, суреткердің бүкіл шығармашылығына, оның шығармашылық даралығына қатысты зерттелуі, зерделенуі қажет сияқты көрінеді. Орыс көркем прозасындағы ырғақтың маңыздылығын айта келіп, М.М. Гиршманнның: «Ритмическая многообразия прозы писателя связывают не только с ее близостью к «естественному» ритму языка, но и с неотрывностью ритма речи от движения изображаемых в словах предметно-изобразительных деталей, действий и действующих лиц, «рассказываемых событий», – деуі де бұл пікірді нығайта түседі [5, 320]. Мұндай жағдайда ырғақ мәселесі заман ағымына сәйкес суреткердің куллі іс-әрекетімен және өмір жолымен, шығармашылығымен, дүниетанымымен, өзіндік ерекшеліктерімен тығыз байланыста қаралуы тиіс.

ӘДЕБІЕТ

- [1] Эбілев А.О. Бекей әңгімелеріндегі ырғақтар // Вестник ПГУ. – 2010. – № 3.
- [2] Ахмет К. Сабит Мұқанов – Алаш әдебиетін зерттеуши: оку құралы. – Алматы: Қазақ университеті, 2009. – 195 б.
- [3] Үш альп. – Алматы: Ана тілі, 2007. – 176 бет.
- [4] Қабдолов З. Сөз өнері. – Алматы: Мектеп, 1976. – 374-б.
- [5] Гиршман М. Ритм художественной прозы. – Советский писатель: М., 1982. – 368 с.
- [6] Аймаутов Ж. Алты томдық шығармалар жинағы. – Алматы: Ел-шешіре, 2013. – Т. 3. – 384 бет.
- [7] Зелинский Ф. Ритмика и психология художественной речи. – Петроград: Мыслъ, 1922. – № 2.
- [8] Әдеби жәдігерлер. Жиырма томдық. – 1 т.: Коне дауірдегі әдеби ескерткіштер. – Алматы: Таймас, 2007. – 504 бет.
- [9] Жеті ғасыр жырлайды. Екі томдық. – Алматы: Жазушы, 2004. – 1-т. – 400 бет.
- [10] Қазақ ақыны Ибраһим Құнанбай үтгілінің өлеңі. 2-басылым. – Алматы: «Кие» лингво-елтану инновациялық орталығы, 2009. – 328 бет.

REFERENCES

- [1] Abilev D. O.Bokei angimelerindegi yrgaktar. Vestnik PGU. 2010. № 3 (in Kaz.).
- [2] Ahmet.K. Sabit Mukanov – alahs adebietin zertteuhsi: oku kuraly. Almaty: Kazak universiteti, 2009. 195 bet. (in Kaz.).
- [3] Yhs alyp. Almaty: Ana-tili, 2007. 176 bet. (in Kaz.).
- [4] Kabdolov Z. Soz oneri. Almaty: Mektep, 1976. 374 bet. (in Kaz.).
- [5] Girschman.M. Ritm hudozhstvennoi prozy. Sovetski pisatel. M., 1982. 368 str. (in Russ.).
- [6] Aimaутов J. Alty tomdyk hsygarmalar jinagy. Almaty: El-shejire, 2013. T. 3. 384 bet. (in Kaz.).
- [7] Zelinskii. F. Ritmika I psihologija hudojestvennoi reshi. Petrograd: Mysl, 1922 (in Russ.).
- [8] Adebi jaдigerler.Jiyrma tomdyk. 1-t. Kone daurdegi adebi eskertkishter. Almaty: Taimas, 2007.504 bet. (in Kaz.).
- [9] Jeti gasyr jyrlaidy. Eki tomdyk. Almaty: Jazushy, 2004. 1-t. 400 bet. (in Kaz.).
- [10] Kazak akyny Ibrahim Kunanbai uglynyn oleni. 2-basylym. Almaty: ‘Kie’ lingvo-eltanu innovatsialyk ortalagygy, 2009. 328 bet. (in Kaz.).

ПРОБЛЕМА РИТМА В ХУДОЖЕСТВЕННОЙ ПРОЗЕ

Ж. Мамбетов¹, Ж. Есепбай²

¹Институт литературы и искусства им М. Ауэзова, Алматы, Казахстан,

²Евразийский национальный университет Л. Н. Гумилева, Астана, Казахстан

Ключевые слова: писатель, произведение, стилевое дарование, мастерство, ритм, художественная проза, образ, герой, преемственность, рифма, позиция, описание.

Аннотация. В статье углубленно рассматриваются проблемы функционирования ритма в художественной прозе, отличающегося от ритма поэтического произведения. Автор доказывает его дискретные свойства на основе широкого сравнительного анализа произведений Ж. Айтмаутова, Б. Майлина и современных писателей. Особо отмечена ключевая роль прозаического ритма в передаче содержательных компонентов художественного произведения.

Поступила 17.03.2016 г.